

«Το δε φως εκείνο δεν ήταν το φυσικό που δίνει ο ήλιος...» (Άγιος Ιωσήφ ο Σπηλαιώτης και Ησυχαστής)

[Άγιοι - Πατέρες - Γέροντες](#) / [Άγ. Ιωσήφ Ησυχαστής](#) / [Άγιον Όρος](#) / [Γέρ. Εφραίμ Φιλοθεΐτης-Αριζονίτης](#) / [Θαύματα και θαυμαστά γεγονότα](#) / [Ορθόδοξη πίστη](#)

«Είναι καλύτερα να σου ευχηθώ να το αισθανθείς μάλλον, παρά να μάθεις το πώς γίνεται σαν ξερή γνώση. όμως, αφού επιμένεις, άκουσε : Καθόμουν εδώ στο παράθυρο μου γονατιστός, στα κουρέλια μου, κι' έλεγα την ευχή. Σε μια στιγμή, όπως κρατούσα το νου μου στην ενέργεια της ευχής, όπου η Θεία Χάρις ενεργεί με τον Θείο φωτισμό της, αυξήθηκε περισσότερο το φως και ο νους μου άρχισε να πλατύνεται και περισσεύει τόσο, που όλο έγιναν φωτεινά πλέον και έβλεπα όλη την πλευρά του τόπου μας. Από τα Κατουνάκια ως τα μοναστήρια κάτω.... Μέχρι την Δάφνη ! καθώς και πίσω μου και τίποτα δεν μου ήταν αφανές ή άγνωστο. Το δε φως εκείνο δεν ήταν όπως το φυσικό που δίνει ο ήλιος ή το τεχνητό που κάνουν οι άνθρωποι, αλλά ήταν φως εξαίσιο, λευκό, άυλο, που δεν είναι μόνον απ' έξω, καθώς τούτο το φυσικό, που επιτρέπει στους έχοντας όραση να βλέπουν εξωτερικά. Το φως εκείνο είναι και μέσα στον άνθρωπο και το αισθάνεται σαν δική του πνοή και τον γεμίζει σαν τροφή και αναπνοή και τον ελαφρύνει από το φυσικό του βάρος και τον μεταμορφώνει έτσι ώστε να μην ξέρει, αν έχει σώμα και βάρος ή περιορισμό τινά.

Τότε είδα και τον Αθανάσιο να έρχεται προς εμάς από την στράτα του Αγίου Παύλου φορτωμένος με τον μεγάλο ντορβά του και έμεινα να τον παρακολουθώ, έως ότου ήρθε μέχρις εδώ. Τον έβλεπα σ' όλες του τις κινήσεις, που καθόταν να ξεκουραστεί ή ακουμπούσε το φορτίο του, στην πηγή της Αγίας Άννας, στο μύλο, όπου σταμάτησε και ήπие νερό, και μέχρι που έφθασε στη πόρτα μας και πήρε το

κλειδί και άνοιξε και μπήκε μέσα και ήρθε μπροστά μου και έβαλε μετάνοια. Αλλά τί είναι αυτό και σας έκανε τόση έκπληξη ;

Όταν ο νους του ανθρώπου καθαρισθεί και φωτισθεί, εκτός του ότι έχει τον δικό του φωτισμό, χωρίς την προσθήκη της Θείας Χάριτος, βλέπει και πέραν των δαιμόνων, καθώς λέγουν οι Πατέρες, τότε δέχεται επιπροσθέτως και τον φωτισμό της Θείας Χάριτος, ώστε αυτή να μπορεί να μένει μόνιμα σ' αυτόν και τότε τον αρπάζει σε θεωρίες και οράσεις, όπως και όσο γνωρίζει αυτή.

Μπορεί όμως και ο ίδιος ο άνθρωπος, όταν θέλει να δει ή να μάθει κάτι που τον ενδιαφέρει, να το ζητήσει στην προσευχή του και να ενεργήσει η Χάρις να του πληρώσει το αίτημα, επειδή το ζήτησε αυτός. Νομίζω όμως ότι οι ευλαβείς αποφεύγουν να το ζητούν αυτό εκτός μεγάλης ανάγκης. Πάντως ο Κύριος “θέλημα των φοβουμένων αυτόν ποιήσει και της δεήσεως αυτών επακούσεται” (Ψαλμ. 144,19)».

ΠΗΓΗ : ΓΕΡΟΝΤΟΣ ΕΦΡΑΙΜ ΦΙΛΟΘΕΪΤΟΥ, Ο ΓΕΡΟΝΤΑΣ ΜΟΥ ΙΩΣΗΦ Ο ΗΣΥΧΑΣΤΗΣ ΚΑΙ ΣΠΗΛΑΙΩΤΗΣ (1897-1959), 2008, σ. 248 κ.ε.

Πηγή: tribonio.blogspot.gr